Here, he is not destroying the principal

הא דלא מכליא קרנא –

OVERVIEW

The גמרא גמרא states that (were it not for the פסוק סf 'משלחי רגל (משלחי רגל we would have interpreted ושלח to refer to ש in a case of א מכליא (and ובער would refer to a case of א מכליא קרנא). אויי and תוספות have differing opinions as to the interpretation of א מכליא קרנא.

- 2 שחת שעתיד לצמוח אבל לא כתחלה פירש הקונטרס

רש"י **explained** that the meaning of לא מכליא קרנא is in a case where an animal ate the immature crop as **fodder. It will eventually grow** back **but not as it would have initially,** had the animal not eaten it. It is considered לא מכליא, since the crop is not totally destroyed; it is merely diminished.

תוספות has a difficulty with פרש"י:

וקשה והא מכליא קרנא שגם הבעלים הם יכולים לקצור -

And this explanation is difficult! For this should be considered מכליא; since the owners were also capable of harvesting these stalks for fodder, and they lost this opportunity due to the animal of the מכליא קרנא. The loss of fodder should be considered מכליא קרנא!

תוספות offers a different explanation of לא מכליא קרנא:

אלא יש לומר שטנפה פירות³ להנאתה⁴ -

We can rather say that she soiled fruits for her pleasure. The fruits can be cleaned and the קרנא is not destroyed. There is however some damage to the fruits, for their quality is somewhat diminished.

תוספות resolves an anticipated question:

מכל מקום קרי ליה לקמן לטניפת פירות להנאתה תולדה -

Nevertheless, notwithstanding what we are now maintaining that טנפה פירות להנאתה מנפה שנפה שנפה later calls מבר פירות להנאתה שנפה פירות להנאתה ^{5}

 $^{^{1}}$ בד"ה אידי.

² The animal ate the tops of the (immature) stalks, and left over a sufficient amount of the stalks to enable it to produce the crop.

³ The term פירות, (seemingly) refers to grains and the like, which can withstand (to a degree) the טנפה פירות.

⁴ See later on this עמוד that להנאתה that טנפה פירות להנאתה is a תולדה of ש, since it is done for her pleasure. See ד"ה there ד"ה that it means she rolled on the פירות, etc.

⁵ The גמרא גאראן states that (even if the word ובער is referring only to מכליא קרנא, nevertheless) we derive אלא מכליא קרנא from the קרנא היקש is considered as if it is written in the תורה, and therefore טנפה פירות להנאתה, and therefore תורה אברות להנאתה, ושלה שו See 'Thinking it over' # 2.

merely a אב of שן and not an אב; seemingly it should be considered an אב!

תוספות responds that טנפה פירות להנאתה is a טנפה -

כיון דפשטיה דקרא איירי באכילה דמכליא קרנא:

Since the obvious interpretation of the פסוק refers to eating, which is מכליא. Therefore any type of damage besides eating is referred to as a תולדה, even though that the תורה alludes to it.

SUMMARY

According to רש"י the meaning of אכלה שחת is אכלה שחת אכלה; while according to אכלה שחת it refers to טנפה פירות (which nevertheless remains a תולדה since the פסוק is discussing eating).

THINKING IT OVER

- 1. Is אכלה שחת an אב, or a תולדה?
- 2. תוספות maintains that לא מכליא, which we ultimately derive from a היקש, is referring to טנפה פירות להנאתה. Why is the היקש necessary; seemingly even without the we would now that חייב is טנפה פירות להנאתה for it is a תולדה דשן, just as ^{7} !

_

⁶ See footnote # 5.

 $^{^{7}}$ See אמ"ה and אמ"ה and אמ"ה.